

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **V. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 11. 2014, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 4. 7. 2014, č. j. byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod, neboť dle posudku OSSZ Jihlava ze dne 26. 6. 2014 poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 10 %, takže mu nebyl v souladu s ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“) přiznán invalidní důchod.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 12. 7. 2014 doručené žalované dne 15. 7. 2014.

Rozhodnutím žalované ze dne 21. 11. 2014, č. j. byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 4. 7. 2014 bylo potvrzeno. Toto rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Žalobce podal dne 6. 1. 2015 žalobu, v níž uvedl, že v roce 2012 mu byl odebrán invalidní důchod, protože prodělal mozkovou a srdeční příhodu. Dne 16. 9. 2014 mu byla uznána invalidita I. stupně, avšak bez nároku na výplatu peněz z důvodu nedostačující doby pojištění. Zdůvodnění pokládá za neopodstatněné, neboť v letech 1992 až 2010 byl ve výkonu trestu, poté evidován na pracovním úřadě.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 29. 1. 2015 uvedla, že v projednávané věci se jedná o odbornou lékařskou otázku, rozhodnutí proto je závislé na odborném posudku příslušné PK MPSV ČR. Dojde-li ke změně posouzení zdravotního stavu, žalovaná ve věci znovu rozhodne. Za současného stavu však navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ČR ze dne 9. 4. 2015 jednání žalobce byl přítomen, předložil další lékařské zprávy uvedené v posudku, další jednání se konalo bez jeho účasti dne 24. 4. 2015. Vyslovil nesouhlas se závěry, které učinila lékařka ČSSZ – pracoviště Brno dne 16. 9. 2014. Na základě vyhodnocení doložené zdravotní dokumentace, provedla posudková komise posudkové hodnocení, sice odkázala na podrobný posudek vypracovaný PK dne 14. 2. 2014. Dle citovaného posudku však nebyl žalobce uznán invalidním. Na základě další jeho žádosti ze dne 26. 2. 2014 byl uznán dle posouzení LPS ČSSZ Brno ze dne 16. 9. 2014 invalidním – invalidita I. stupně, vznik dne 23. 7. 2014. Od období předchozího posouzení prodělal jeho zdravotní stav změny, v červenci roku 2014 prodělal ischemickou mozkovou příhodu s reziduální lehkou pravostrannou symptomatologií. Zdravotní stav však progredoval především v důsledku zhoršení depresivní symptomatologie, interního (resp. krevního) onemocnění – polycytémie, přičemž v úvahu je třeba brát i pozdější stav po prodělané mozkové příhodě, byť klinické následky CMP byly minimální. Vzhledem k tomu, že ke zhoršení zdravotního stavu došlo od ledna roku 2014 v důsledku uvedeného onemocnění, byl stanoven vznik invalidity určené dle kapitoly V, položka 5 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (středně těžké funkční postižení) s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Dle ust. § 39 zdp se jedná o invaliditu I. stupně ode dne 8. 1. 2014. Samotné duševní onemocnění lze hodnotit ve středním pásmu daného procentního rozmezí, horní hranice procentního rozmezí byla stanovena s přihlédnutím k dalším onemocněním, přičemž posudková komise vzala v úvahu i vzdělání posuzovaného a výkon stávajícího i předchozích povolání.

K jednání u Krajského soudu v Brně dne 29. 5. 2015 se žalobce nedostavil, ač byl řádně předvolán, jak vykázáno doručenkou, dle které písemnost – předvolání k jednání, mu bylo vloženo do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 15. 5. 2015. Soud proto jednal v jeho nepřítomnosti.

Zástupkyně žalované vzhledem k provedeným důkazům s přihlédnutím na ust. § 38 zákona č. 155/1996 Sb., v platném znění, navrhla zamítnutí žaloby.

V posudkové dokumentaci OSSZ Jihlava je založen posudek lékaře ze dne 26. 6. 2014, z kterého bylo zjištěno, že na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. Sedláčkové a lékařských nálezů odborných lékařů (propouštěcí zpráva z hospitalizace na neurologie MUDr. Cunder, 13. 1. - 18. 1. 2014, hematologické vyšetření MUDr. Dolejš ze dne 29. 5. 2014, psychiatrické vyšetření MUDr. Kabátková ze dne 8. 1. 2014), bylo určeno rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (postižení svalové a kosterní soustavy), míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Výsledek posouzení zdravotního stavu zněl, že není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná zdravotní stav posuzovaného, který v námitkách vyslovil nesouhlas s rozhodnutím, které vydala žalovaná dne 4. 7. 2014, č. j. 610 323 1695, jímž zamítla jeho žádost o invalidní důchod, a žádal o přezkoumání zdravotního stavu vzhledem k popisovaným obtížím. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Posudková lékařka ČSSZ pracoviště Brno v posudku ze dne 16. 9. 2014 po prostudování podkladové dokumentace za účasti jmenovaného došla k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož zdravotní postižení je zařazené pod kapitolu XIII, oddíl E písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, jednalo se ohodnocení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v období ode dne 16. 5. 2013 do dne 22. 7. 2014. Ode dne 23. 7. 2014 bylo určeno za rozhodující zdravotní postižení onemocnění zařazené v kapitole VI, položka 1 písm. b) citované přílohy, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 35 %. Změna kvalifikace byla provedena s ohledem na nově dodané nálezy z období po tomto datu, které dokládají zhoršení zdravotního stavu právě ode dne 23. 7. 2014. Od uvedeného data zdravotní stav tak odpovídá invaliditě I. stupně.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**. Bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o přiznání invalidity opakovaně, byť byl uznán invalidním dle ust. § 39 odst. 1 zdp, invalidní důchod mu nebyl přiznán, neboť jak zjištěno z dávkového spisu, nebyly u něho splněny podmínky dle ust. § 38 písm. a) zdp, neboť nezískal potřebnou dobu pojištění, která dle ust. § 40 odst. 2 citovaného zákona činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků [odst. 1 písm. f)] a dle ust. § 40 odst. 2 citovaného zákona a zjišťuje se z posledních deseti roků před vznikem invalidity. V rozhodném období ode dne 23. 7. 2004 do dne 22. 7. 2014 získal pouze jeden rok pojištění. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. V citovaném rozhodném období získal žalobce, jak vyplynulo z osobního listu důchodového pojištění (ze dne 8. 10. 2014) pouze 6 roků a 155 dnů. Doba vedení v evidenci úřadu práce po dni 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání je možno hodnotit před dovršením věku 55 let nejvíce v rozsahu 1 roku před vznikem nároku na

důchod [ust. § 5 odst. 1 písm. n) zdp]. Tvrdí-li žalobce v žalobě, že byl od roku 1992 do roku 2010 ve výkonu trestu a tato doba by mu měla být zhodnocena, pak lze uvedenou dobu zhodnotit toliko na základě průkaznosti jeho pracovního zařazení ve výkonu trestu, což však nebylo zdokladováno. V rámci soudního řízení, sice na základě posudku PK MPSV ČR byl žalobce uznán invalidním I. stupněm dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp ode dne 8. 1. 2014, nicméně i přesto, že rozhodné období tak bylo určeno ode dne 8. 1. 2004 do 8. 1. 2014, nezískal zákonnou potřebnou dobu pojištění.

Pouze nad rámec soud zdůrazňuje, že prokáže-li žalobce listinným podkladem pracovní zařazení v době výkonu trestu v období od 8. 1. 2004 do 8. 1. 2014, pak na základě této skutečnosti žalovaná přehodnotí zákonné podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod.

Vzhledem k prokázaným okolnostem však soud konstatuje, že žalobní námitky posuzovaného nebyly shledány opodstatněnými, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Žalobce ve věci nebyl úspěšný, avšak v průběhu soudního řízení neprokázal vznik nákladů řízení, žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. května 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová